СВОБОДА
LIBERTY

Часопись для руского народа въ Америцѣ и органъ „Руского Народного Союза“.

Рôкъ IX. | Олифантъ, Па. Четверъ 18-го Липня 1901. | Число 29.

Перeглядъ тыждневый.

Послѣдными днями писала Росія до Вашингтону, що она готова знести додатковый податокъ на американьскй товары, если Сп. Державы не будуть жадати додаткового податку вôдъ російского цукру. Міністеръ Нау вôдповѣвъ, що правительство тутешне не може теперь въ сѣй справѣ нѣчого зробити, доки судъ не выдасть свого рѣшеня. — Хиньскій міністеръ предложивъ bill на пôвъ міліона долярôвъ за се, що 15 лѣтъ тому назадъ Американцѣ пазабивали Хинцѣвъ въ мѣстѣ Бютъ, въ Монтанѣ. Справу вôдложено на пôзнѣйше. — Наконець, по довгихъ короводахъ, Турція заплатила Сполуч. Державамъ $95.000, яко нагороду за шкоды, якй Турки зробили свого часу американьскимъ місіонарамъ. — Зъ урядового справозданя выходить, що пенсію зъ державнои касы побирае теперь 996.000 людей, многй зъ нихъ, розумѣе ся, неслушно. Зъ того зробили деякй люде великій крикъ и жадали усуненя комісара пенсійного, але надармо. Комісарь зваливъ всю бѣду на лѣкарѣвъ, що оглядають тыхъ, що подають ся о пенсію. Справа, правдоподôбно, зôстане затишена, а політичнй »сокеры« всѣлякого рода будуть и дальше пожирати міліоны народного грoша. — Пôдчасъ стрѣляня 4. юлія зôстало убитыхъ 19, а покалѣченыхъ 1611 осôбъ. — Президентъ выдавъ вôдозву, що индіяньскй землѣ въ Оклагома зôстануть отворенй для поселеня 6. августа. — Понеже жовнѣры и моряки, що выслужили »честно« въ амер. арміи, мають першеньство на даровй правительственнй землѣ, а лѣта службы въ вôйску числять ся имъ такъ, якъ коли-бъ они сидѣли на дарованôй имъ земли, то многй зъ нихъ немаючи навѣть гадки фармувати, беруть землю на власнôсть и сейчасъ вôдпродують еѣ другимъ за добрй грошѣ. Се роблять они особливо теперь въ Оклагомѣ. — Конституційнôй конвенціи въ Алабамѣ предложено способъ, въ якій бы можна конституційно обôйти конституцію и вôдобрати право голосованя якъ найбôльшому числу чорныхъ, не позбавляючи рôвночасно сего права бѣлыхъ людей. Комісія, що выробляла сей проектъ мучилась довго надъ нимъ та надъ тымъ, щобъ укрыти его властивй цѣли. Чи проектъ сей буде принятый и узнаный за конституційный, покаже будучнôсть. — Въ хвили, коли »блаженнй« Американцѣ опѣвали »кіими похвальными« въ честь McKinley-а и его політики — 7 антиімперіялістичныхъ орґанізацій выдали вôдозву до американьского народу, въ котрôй потупляють політику McKinley а взглядомъ Кубы, Филипинъ и Порто-Рика, та взывають народъ до обороны противъ имперіялізмови. Вôдозву сю пôдписали выначнй люде науки и писателѣ.

Представитель Порто Рика въ Спол. Державахъ доносить, що населене сего острова домагаесь представительства въ американьскôмъ конґресѣ, словомъ хоче стати зразу територіею а пôзнѣйше одною зъ Спол. Державъ.

На Филипинахъ зъорґанізовано доси 27 провинцій, однакъ въ 5 зъ нихъ повстане ще дальше тревае. Ґовернеръ Taft сподѣесь въ недалекôй будучности зъорґанізувати ще 16 провинцій. Треба знати, що »организоване« се полягае на тôмъ, що урядники зъ малыми выимками суть именованй зъ горы, а не выбиранй, та що право выборче дуже ограничене. Въ виду сего не дивно, що »Филипинцѣ ненавидять Американцѣвъ гôрше якъ Испанôвъ«. Такъ репортувавъ оденъ американьскій офицѝръ міністрови вôйны.

Канадійске правительство дало Анґліи по носѣ, за се, що Англія выслала своихъ урядникôвъ, щобъ тй рекрутовали въ Канадѣ людей безъ всякого порозумѣня зъ правительствомъ канадійскимъ. Котюзѣ по заслузѣ.

До Мексико выслала Австрія міністра въ особѣ ґрафа Gelachstein. Вôдъ 1867 року, се есть вôдъ смерти австрійского архикнязя Максиміліяна, що хотѣвъ стати панующимъ Мексика, Австрія не мала жадныхъ дипльоматичныхъ зносинъ зъ сею державою.

Хиньска цѣсарева кпить собѣ зъ союзныхъ державъ. Недавно тому великій ворогъ чужинцѣвъ, Hsi-Liang, зôставъ именованый ґубернаторомъ провинціи Hupe, помимо протесту конзулѣвъ Японія знову смотрить ласымъ окомъ на провинцію Fukien, що лежить близько еѣ острова Формоза и хто знае чи колись не забере еѣ. Словомъ, на мѣсце старыхъ ростуть новй »троблі« въ Хинахъ, якъ грибы по дощи.

Галицкій соймъ, (а властиво збôръ п. шляхтичôвъ) плете теперь новый и страшный батôгъ на хлопску шкôру; фабрикуе нове средство, яке мае выратувати збанкротуваныхъ дармоѣдôвъ, себто шляхту, а народъ зробити ихъ невольникомъ. Тымъ средствомъ е проектъ о рентовыхъ господарствахъ, що выдѣлъ краевый предложивъ его сими днями соймови до ухвалы. Чимъ пахне такій проектъ, говорить найлѣпше петиція, выдана коштомъ и заходомъ часописи »Дѣло« и розкинена до пôдписôвъ мѣжъ населене цѣлои всхôдной Галичины. Звучить она, якъ слѣдуе:

Высокій Сойме!

Зваживши, що предложеный Выдѣломъ краевымъ проектъ о рентовыхъ господарствахъ е для хлопôвъ зъ кождого боку въ найвысшôмъ степени шкôдливый и небезпечный;

Зваживши, що вытворена тымъ проектомъ закона неподѣльнôсть земель засудить сотки тысячѣвъ хлопскихъ дѣтей на долю безземельныхъ халупникôвъ и наймитôвъ;

Зваживши, що та неподѣльнôсть стане ся жереломъ не лишь крайнои господарскои бѣдноты, но также вѣчныхъ спорôвъ, процесôвъ и незгодъ межи селяньскими родинами;

Зваживши дальше, що проектованый законъ о рентовыхъ господарствахъ мае очевидно на оцѣ дати дѣдичамъ, то е властителямъ бôльшихъ посѣлостей, можнôсть за добрй грошѣ продавати селянамъ гôршу землю и при тôмъ доставити тымъ дѣдичамъ дешевого робôтника;

Зваживши также, що проектованый законъ задовженыхъ на рентовй сплаты селянъ засудить на довгй роки йти на руку засѣдаючимъ въ соймѣ панамъ на некористь интересôвъ хлопского стану — и

Зваживши врештѣ, що проектованый законъ ужіе нетерпима верховодяча шляходко польска партія на кольонізацію рускои части Галичины мазурами —

Пôдписанй протестують рѣшучо противъ предложеного соймови закона о рентовыхъ господарствахъ и просять, щобы выс. Соймъ перейшовъ надъ тымъ проектомъ до дневного порядку.

Ходить чутка, що оберъ-прокураторъ св. Синода — Победоносцевъ, великій приклонникъ деспотизму, дораднúкъ царѣвъ, неумолимый ворогъ поступу и скаженый противникъ всякихъ реформъ въ Росіи мае уступити зô свого становища. О скôлько въ тôмъ правды, не знати, але се певне, що ліберальнй елементы беруть теперь перевагу въ Росіи и суть солею въ оцѣ для такого Победоносцева и ему подôбныхъ. Тяжко однакъ задержати имъ такій загальный рухъ хоть бы навѣть при помочи войсковои силы и нагайокъ; се жь XX. столѣте, не середнй вѣки. Двѣ дороги про те, лишь всего двѣ лишають ся для такихъ консерватистôвъ: — плысти струею, яка порывае всѣхъ, або подати ся въ вôдставку, сховатись за пѣчь и не показувати ся на свѣтъ божій...

Въ Испаніи не устають частй ворохôбнй. Консервативно-клерикальне правительство надармо добирае всѣхъ силъ, щобы идея волѣ не мала приступу до Испаніи, тай щобы затримати еѣ давный устрôй, якій цѣлый край и народъ вôддае на поталу папамъ и духовеньству. Голоднй робôтники и до жебрачои торбы припроваджені рôльники не перестають допоминатись людскихъ правъ, хоть вôдъ куль, шабель и по вязницяхъ гинуть сотками. Головнымъ предметомъ загальнои ненависти суть й на дальше езуиты, монахи и монастырѣ, а сими днями загадують опозиційнй посли внести въ испаньскôмъ парляментѣ интерпеляцію въ справѣ выгнаня езуитôвъ зъ краю.

Зовсѣмъ вôдмѣнно вôдъ испаньского дѣлае поступове французке правительство. Оно приклонило ся до бажань загалу, постарало ся о се, що палата послôвъ перепeрла ухвалу, о знесеню духовныхъ конґреґацій, а оногды потвердивъ те саме й французкій сенатъ. Вправдѣ папа римскій дуже гнѣвае ся на французке правительство за се, бо езуиты, монахи и монахинѣ на всегда стратили тамъ ґрунтъ пôдъ ногами, але що-жь зробить? Вôнъ не мае нынѣ такои власти, якъ давнѣйше, тому мусить погодитись зъ конечностію.

Бурскій президентъ Криґеръ заявивъ, що вѣсти якй одержавъ вôдъ ґенерала Боты, додають ему отухи. Положене Бурôвъ въ послѣдныхъ часахъ значно полѣпшаесь; цѣлый Кейпландъ стоить по ихъ боцѣ, а майже бôльша половина анґлійскои арміи знеохочена нелюдскимъ поведенемъ Кічeнера, недужа и здесяткована. Кажуть пр., що до 3000 анґ. воякôвъ казавъ Кіченеръ вôддати пôдъ судъ вôйсковый и розстрѣляти за се, що пôддавали ся Бурамъ. Также найлѣпшй анґ. ґенeралы, котрй въ початкахъ вôйны занимали вызначнй мѣсця въ анґлійскôй арміи, суть повôдкликуванй до краю, кôлька тысячь официрôвъ подало прошене о увôльнене вôдъ службы, рекрутôвъ-охотникôвъ що разъ меньше зголошуе ся до вербункового бюра, а каса Великои Британіи, наповнена недавною позичкою, опять выпорожнила ся.

Все те вода — на бурскій млынъ.

Не лѣпше вело ся Анґлійцямъ минувшого тыждня й на поли битвы. Буры безнастанно нищать имъ желѣзницѣ и набили ихъ ажь въ кôлькохъ мѣсцяхъ. Найбôльша битва точила ся надъ затокою Деляґоа и пôдъ мѣстомъ Муррайсбурґъ, де Анґлійцѣ були побитй, мѣсто здобуте, а Буры все зъ него забрали, або знищили и попалили.

НОВИНКИ.

КАЛЕНДАРЬ.

Липень.		
18	Ч.	† Курила и Меѳодія
19	П.	Аѳанасія, Лукія
20	С.	Ѳомы, Маркелины
21	Н.	7. Прокопія
22	П.	Панкратія
23	В.	Антонія печер.
24	С.	Ольги княг.

— **Хмароломъ** знищивъ въ стейтѣ Монтана цѣле мѣсточко Корбайнъ. Нѣ оденъ дôмъ, анѣ будынокъ не лишивъ ся цѣлый, вся околиця представляе лишь воду и звалища, а 5 людей и кôлька сотъ штукъ худобы потопилось.

— **Мадяры** зачинають брати примѣръ зъ польскои шляхты, бо ось передъ кôлькома днями почтовый урядникъ въ Будапештѣ, В. Фалькай здефраудувавъ 42.000 коронъ и утѣкъ до Америки.

— **На** кару смерти засудивъ оногды львôвскій судъ присяжныхъ селянина Кирила Лесика, за удушене жѣнки. Хотѣвъ сердега позбутись старои, а взяти собѣ молоду жѣнку, зъ добрымъ посагомъ въ додатку — тымъ часомъ прійдесь скôнчити на шнурку...

— **Спôлка** капіталістôвъ п. н. Pittsburg Steel Co. закупила при Монесенъ ул въ Питсбурґѣ на 60 акрôвъ землѣ, де побудуе вальцѣвню стали и фабрику дроту, коштомъ 2 міліонôвъ долярôвъ. Буде тамъ працювати 1500 робôтникôвъ.

— **Поединокъ** мѣжъ двома официрами реґулярнои арміи Сп. Державъ (ихъ имена: Е. Джонсонъ и Т. Спелдінґъ) вôдбувъ ся минувшого четверга въ Коломбусъ, Огайо. Причиною его була женщина. Въ поединку выграли оба противники, бо... такъ оденъ, якъ и другій поягли вôдъ куль.

— **Желѣзничй** катастрофы и многй нещасливй выпадки на трейнахъ суть въ Америцѣ на порядку дневнôмъ. Рôжнй компаніи, до якихъ належать всѣ американьскй желѣзницѣ, старають ся о одно, т. е. о тягнене якъ найбôльшого хôсна зъ желѣзниць, а жите и здоровле тыхъ, котрй ними ѣздять, не обходить ихъ й за макове зерно. Послѣдна велика катастрофа приключила ся дня 10. с. м. въ Канзасъ Сити, Мо. черезъ здарене ся особового поѣзду зъ тягаровымъ. Въ наслѣдокъ сего 16 людей стратило жите, а 40 е покалѣченыхъ.

— **Ґазета** „Sonntagsblatt der NewYorker Volkszeitung“ ч. 27. зъ 7. липня выдрукована въ перекладѣ по нѣмецки оповѣдане „Der Pass“ руского молодого писателя В. Стефаника. Се оповѣдане малюе намъ душевный настрôй нашого селянина, що прогайнувавши батькôвску землю, взявъ службову книжку у вôйта, щобъ пуститись въ свѣтъ за очи.

— **Обчислено**, що за 8 днѣвъ страшнои спеки, яка на початку сего мѣсяця пекла людей немовь огнемъ, згинуло на сонѣчный ударъ въ цѣлыхъ Спол. Державахъ 1,101 осôбъ. Зъ того найбôльше припадае на Ню Йоркъ, бо 900 осôбъ, а найменше на Чікаґо, бо лишь 4 особы.

— **Три** дитячй трупы, що вже зачали гнити, найшли въ лѣсахъ коло Шамокинъ, Па. Догадують ся, що дѣти потроѣли ся ягодами, назбираными въ лѣсѣ.

— **Першій** руско-американьскій огородникъ п. Антимцьо, що переживъ 2 роки въ Бразиліи, бувъ въ Каліфорніи, прибувъ сего мѣсяця зô Львова до Спол. Державъ и осѣвъ въ Corona, N. Y.

— **Якъ** погано здеморалізована вôйскова старшина на Угорщинѣ, показуе найлѣпше слѣдуючій примѣръ: Богатый селянинъ Иванъ Феничь приѣхавъ зъ жѣнкою до свого сына, котрый служивъ при артилеріи въ Пряшевѣ, шаришского комітату, и почавъ зъ нимъ про се и те бесѣдувати пôдъ касарнею, на улици. Въ тôмъ надходить капраль зъ другимъ воякомъ, приступае до молодого Фенича, пытае ся, чи мае позволене выходити зъ касарнѣ по 9-ôй годинѣ и починае его рôжными словами зневажати. »Але-жь пане капраль — осмѣливъ ся завважати батько напастованого — девятои годины ще нема, доперва сема«! И сихъ кôлька слôвъ такъ розлютили пана зъ двома звѣздками, що казавъ другому воякови проколоти шаблею старого селянина. Такъ капраля, якъ и послушного вояка, котрый меньше важивъ жите людины вôдъ розказу капраля, арештовано, але для селянина нема ратунку; здаесь, що згине вôдъ заданои раны.

— **Страшна** експльозія середъ моря наступила дня 4. с. м. на даньскôмъ корабли »Anna«, що цѣлый бувъ наповненый бочками нафты (керосины). Въ часѣ ѣзды нафта запалила ся, зъ незвѣстнои доси причины, и выбухла зъ такою силою, що розôрвала корабель на кôлька частей, а зъ 8-охъ людей корабельнои залоги, лишь оденъ вспѣвъ спасти свое жите — прочй згинули.

— **Дуже** весело обходили деякй люде свято 4. юлія въ Simpson, Pa., бо майже всѣ скваеръ офисы були заповненй народомъ. Найгôрше выйшовъ Словакъ Михайло Дзуренъ, бо оденъ Полякъ вдаривъ его ножемъ въ око такъ, що певно нѣколи на него не буде видѣвъ. Полякъ утѣкъ и поліція за нимъ шукае. — Въ Hancock, N. Y. заваливъ ся мôстъ и 20 каръ углевыхъ пôйшло 40 стôпъ въ долину. К. Д.

— **Богачѣ** американьскй задумують заложити въ Берлинѣ и Лондонѣ американьскй банки, котрй мали бы попирати промысловй предпріемства Американцѣвъ въ Европѣ.

— **За** кусникъ землѣ въ Ст. Луисъ на розѣ двохъ улиць заплатили 350 тысячь дол. въ 1891 р., а недавно тому вôдкупили ту саму землю за міліонъ дол.

— **О. М. Волкай**, бувшій православный священникъ въ Catasaqua, Pa. перейшовъ на унію и обнявъ парохію въ Plymouth, Pa.

„SVOBODA“
(LIBERTY.)
The Little Russian Weekly, published every Thursday by the Svoboda Publ. Co., 111 Lackawanna Str., Olyphant, Pa.

Established 1893.

Advertising rates furnished on application.

Entered at Olyphant, Pa. Post Office as Second Class Matter.

„Свобода“

часопись для руского народа въ Америцѣ и орґанъ »Р. Н. Союза«, выходить що тыждня въ Четверъ и коштуе:

Въ Америцѣ на рôкъ	$2.00
„ „ „ пôвъ року	1.00
„ „ „ чверть року	50
„ „ „ оденъ мѣсяць	18
До старого краю на рôкъ	$2.00

Оплачувати ґазету треба все-гда зъ горы (напередъ).

Адресъ:
„SVOBODA“
111 Lackawanna Str.,
OLYPHANT, PA.

Грошѣ треба посылати въ реджістрованôмъ листѣ, або черезъ експресовый або почтовый money order (мони ордеръ). Money order, то є карточку, котру дôстанете вôдъ почтаря або аґента на експресовôмъ офісѣ, пôшлѣть намъ, бо безъ того мы не годнѝ грошей дôстати.

БЕЗЪИМЕННЫХЪ ДОПИСЕЙ НЕ ПРИНИМАЄМО.

Хто хоче, щобы его адресъ змѣнити, мусить подати намъ, кромѣ нового, также свôй старый адресъ.

Черезъ нашу редакцію можна замовляти и пересылати грошѣ для всѣхъ старокраєвыхъ рускихъ ґазетъ и другихъ выдавництвъ.

До

одного зъ нашихъ старшихъ поселенцѣвъ въ околици Dauphin, Man., Канада, надôславъ епископъ Чеховичь зъ Перемышля слѣдуюче приснопамятне письмо, котре справдѣ годить ся подати до публичнои вѣдомости.

»СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Листъ Вашъ зъ 16 Сѣчня 1901 дôставъ я 17 лютого и теперъ на него вôдписую.

Писали менѣ тамтого року Русины зъ Вінніпеґ листы, а и о. Полівка, котрый якийсь часъ бувъ въ Канадѣ, писавъ до мене письма о Русинахъ въ Канадѣ, ихъ положеню и конечной потребѣ для нихъ священика. Я знаю длятого Ваше положене, знаю якъ Вы крѣпко держите ся вѣры св. и нашого св. обряду и конечно потребуєте священникôвъ нашихъ, котрѝ бы Вамъ св. Тайны удѣляли богослуженя пôсля нашого св. обряду вôдправляли и слово Боже въ нашôмъ рôднôмъ рускôмъ языцѣ голосили.

Однако я нічь зробити не могу, бо св. Апостольскій Престолъ въ Римѣ розпорядивъ, що всѣ справы дотычачи вѣрныхъ руского обряду котрѝ жиютъ въ Америцѣ и въ Канадѣ мае залагоджувати Высокопреосьвященный Митрополитъ зъ Львова.

Теперѣшный Митрополитъ Высокопреосвященный киръ Андрей Шептицкій, дуже щиро думає о Вашихъ потребахъ духовныхъ и хоче*) Вамъ дати священниковъ.**)

Въ той цѣли выйшле, якъ тое отъ Высокопреосьвященного самого знаю, въ коротќôмъ часѣ свого о. капеляна до Канады, котрый всіо на мѣсци розгляне, о всѣмъ пересвѣдчитъ ся, а потомъ певно Впр. Митрополитъ и бôльше священникôвъ Вамъ пôшле.

Тожь майте добру надѣю, молѣтъ ся щиро, майте Бога въ серцю, жийте пôсля его св. закону, жийте честно, уцтиво и праціовито, а ласка Божа буде зъ Вами. Я молю Бога и молити буду, щобы Вамъ ласку Свою св. удѣливъ и въ Своей опѣцѣ Васъ тримавъ, а теперь пересилаю Вамъ мое щире поздоровлене и мое Архієрейске благословене.«

Перемышль 29 марта 1901.

Константинъ Чеховичь,
Епископъ.

Сли нашѝ церковнѝ власти въ Галичинѣ, будуть збувати въ той способъ жаданя 30 тысячокъ нашихъ поселенцѣвъ — то-жь най имъ не буде дивно, що нашъ народъ, потребуючи конечно духовои помочи, звертае ся до баптистôвъ, пресвитеріянôвъ и другихъ христіянскихъ вѣроисповѣдань. — Єсли жь тымъ духовнымъ нашимъ властямъ въ Галичинѣ байдуже про тыхъ 30 тысячокъ руского народу, найже-жь разъ скажуть: намъ нѣчого до васъ, а народъ вже собѣ самъ дасть раду.

*) Въ протягу минувшихъ 12 мѣсяцѣвъ кôлькохъ священникôвъ высказали бажане ити до Америки, однакъ не дôстали на се позволеня.

**) Чи не Василіянôвъ въ родѣ о. П.?

Календарь на р. 1902.

Стеимъ подаю веселу вѣсть, що урядники »Р. Н. Союза« на своимъ мітинґу дня 11. червня б. р. въ Buffalo, N. Y. ухвалили мѣжь иншимъ, щобы »Р. Н. Союзъ« выдавъ свой власный календарь на р. 1902. и по можности, щобы старавъ ся выдавати въ будучности кождого року. Однакъ щобы »Р. Н. Союзъ« мôгъ зъ сего пожиточного завданя вывязатись и такъ сего року, якъ й кождого дальше выдавати таку пожиточну и конечну книжку, якъ календарь, то конечна есть помôчь письменныхъ и розумныхъ Русинôвъ въ Америцѣ. Безъ такои помочи праця »Р. Н. Союза« не можлива и сли бъ въ своѣй пробѣ на р. 1902 потерпѣвъ шкоду, то анѣ думати, щобъ бравсь сейчасъ кождого року до того. »Р. Н. Союзъ« не хоче зиску, але й не хоче страты; вôнъ тôлько хоче заспокоити потребу, якою есть у ам. Русинôвъ добрый календарь. Проте всѣхъ, такъ нашѝ орґанізаціи якъ и кождого поєдинчо просимо о помôчь матеріяльну и моральну.

Кожде братство, що належить до »Р. Н. С.« мае прислати: списъ всѣхъ своихъ урядникôвъ разомъ зъ адресами предсѣдателя и секретаря, коли заложилось братство, кôлько мае членôвъ, маетку, коли вôдбувають ся мітинґи? И мае залучити до того $1.00.

Кожда громада, котра хоче, щобы образокъ церкви, школы, братства, або щось иншого бувъ помѣщеный въ календари, мусить намъ чимъ скорше прислати фотоґрафію и заплатити за зроблене образка, а мы помѣстимо дармо.

Кождый рускій бизнесменъ повиненъ дати свой адвертайзментъ. За першій цаль рахуемо $1.25, а за кождый слѣдуючій 50 цнт. и календарь приходить даромъ. Фотоґрафіи бизнесменôвъ помѣстимо такожь, але на ихъ власный коштъ.

Цѣна календаря 50 цнт. вже зъ пересылкою. Хто замовить бôльше календарôвъ, примѣромъ зъ 10, то дôстане значный опустъ. Сли-бъ котре зъ братствъ ухвалило взяти для кождого свого члена календарь, безъ взгляду на те, чи членъ вмѣе читати або нѣ, то дôстануть дуже тано.

Всѣ матеріялы, грошѣ, якъ также переписку належить пересылати на адресу предсѣдателя »Р. Н. Союза«: Rev. A. Bonchevskey, 10 May St., Ansonia, Conn.

Хто-бъ хотѣвъ стати аґентомъ для збираня предплатникôвъ, оголошень и т. д. тай спродавати нашъ календарь, най зголосить ся до предсѣдателя »Р. Н. С.« Але найлѣпше буде, если тымъ займуть ся мѣсцевѝ секретарѣ »Р. Н. Союза«.

А ну братя рушіте ся! Вôдъ васъ залежить выдане тои книжки и еи будучность. Она повинна перевысшити, а принаймѣ дорôвнати календарови нашому зъ бѣжучого року, котрый бувъ найкрасшимъ и найлѣпшимъ календаромъ рускимъ, якъ се признали старокраєвѝ часописи.

Выдѣлъ „Р. Н. С.“

Вôдъ товариства рускихъ церковныхъ громадъ въ Спол. Державахъ и Канадѣ.

Котра громада церковна або священникъ хоче приступити до нашои церковно-народнои орґанізаціи, або де громада хоче будовати церковь або школу, просить ся писати до секретаря головнои Рады пôдъ адресою: Rev. Nicholas Pidhorecky, 76 Grand Street, Jersey City, N. J., а въ прочихъ справахъ пр. котра громада немае священника або дяко-учителя, а хоче дôстати, або котра громада не може ще утримати сталого священника, лишь потребуе вôдъ часу до часу, або котра кольонія, де ще нема церкви, желае собѣ священника на сповѣдь и т. п., просимо писати до секретаря Рады духовнои пôдъ адресою: Rev. Stephen Makar, P.O. Box 13, Mt. Carmel, Pa.

Хто хоче зложити жертвы на цѣли нашого товариства, а головно на фондъ місійно-народный, зволить жертвы засылати до касіера нашого товариства на адресу: Mr. John Glowa, Postmaster, Excelsior, Pa., а заразомъ най увѣдомить секретаря головнои Рады.

Выдѣлъ.

„Свѣтъ“

зачѣпивъ въ 22-ôмъ числѣ мою особу, длятого вôдповѣдаю якъ слѣдуе: 1) Неправдою есть, »що въ Олифантѣ число недовольныхъ своимъ духовнымъ отцемъ все росте«. Доказомъ сего, що за послѣдныхъ 6 мѣсяцѣвъ, то есть въ часѣ, коли »А. Р. Вѣстникъ«, ческій місіонаръ, »Свѣтъ« и всякѝ другѝ „патріоты“ старались, щобы те невдоволене росло, наша церковь заощадила по заплаченю всѣхъ выдаткôвъ $807.37*) значить далеко бôльше, якъ въ протягу котрыхъ небудь другихъ 6 мѣсяцѣвъ. А треба знати, що перша рѣчь, яку роблять невдоволенѝ зъ попа, есть неплачене на церковь. Тои політики держать ся также всѣ невдоволенѝ въ Олифантѣ. 2) Про се, щобъ »многѝ парохіяне не хотѣли сповѣдатись у мене и ходили до Mayfield« — не знаю нѣчого. Єслибъ такъ справдѣ було, то се кидало-бъ зле свѣтло не на мене, а радше на священника у Mayfield. 3) Неправдою есть будьто бы я за якѝ небудь требы церковнѝ жадавъ $25.00 и если редакторъ »Свѣта« не вôдкличе, або не докаже менѣ сего — я буду змушеный назвати его брехуномъ. 4) Не соціялъ-радикалізмъ, а те невдоволене, яке „Свѣтъ“ & Co. стараютъ ся тутъ сѣяти, суть причиною „файтôвъ“, котрѝ на жаль всегда розпочинаютъ таки тѝ самѝ „невдоволенѝ“. 5) Неправдою есть будьто я маю „муфоватись“ до Нортгемптонъ. Се було мое перше слово, яке я сказавъ п. Мик. Олексѣ, предсѣдателеви рады церковнои въ Нортгемптонъ, коли я приѣхавъ тамъ на запрошене цѣлои громады.

Я не дивуюсь, що „Свѣтъ“ борееь противъ „радикалôвъ“ въ однôмъ рядѣ зъ „А. Р. Вѣстникомъ“, докторомъ-місіонаремъ и тымъ подôбными „людьми“, бо-жь тыхъ кôлькохъ „радикаловъ“, се одинокѝ люде въ Америцѣ, що псуютъ имъ всѣмъ business и котрыхъ они мусятъ боятись. Однакъ я дивуюсь, що „Свѣтъ“ уживае въ сѣй борбѣ такъ пôдлого оружія, якъ брехня.

Ив. Арданъ.

*) Всѣхъ готовыхъ грошей въ касѣ мае наша церковь $1646.33 и анѣ цента довгу.

Дописи.

26. Червня, 1901 р. (12).

З України.

Ранійше то хоч не хвалили ся принародно, не признавали ся, навіть ховали ся, а наразі то вже забули і сором, й аж до цінізму сягають:

Днями у столичній на пів офіциальній часописи »Новому Времени« оден з єі головних співробітників і самий найзапеклійший наш ворог публицистичний пан Амфітіатров виголосив, що ті декілька міліонів рублів, через які роблять ся по різних словянських землях ренеґати і москвофіли, замало роблять Росиї користи. Чи не краще б було, каже п. Амфітіатров і питае, коли б за ті гроші та засновувати по словянських країнах школи з звичайною викладовою московською мовою і виховувати в них дітей у московському напрямі. Найбільше-б треба таких шкіл жіночих, каже він. Ось у Чорногорах істнуеть же, доводе він прикладом, у самому Цетіне дівочий інститут московський і то певно, що щорічно з його випускають ся декілька десятків певно московщених Чорногорок, які поробивши ся неньками, певно повирощують і діток своїх саме що найменше з симпатиями до Росиї. От така ловись! Отто-ж дивіть ся, щоб швиденько і справді нахабно не позаводили-б усюди: і в Сербії, і в Болгарах, та й в Чехів, а що вже в Галичині, то певно оттаких шкіл! Побачимо!

Декілька тижнів тому негарна, нагла смерть спіткала харківського меліонщика Олексу Алчевського. Людина з дуже малою осьвітою був він і роспочав свою діяльність з невеличкої крамнички у Харкові, яка витикала ся десь з баркану. Але не аби який його розум природний в фінансовому напрямі швидко підніс його аж-аж-аж високо у житю. Небавом Алчевський засновуе акционерний земельний банк, біля якого з часом, все-ж по ініцитиві Алчевського і під його кермою, групують ся декілька звичайних банків, як помішники тому земельному. Окрім того Алчевський засновуе безліч найрізних комерческих предприемств товариських, якими те-ж всіма до самої смерти керував він власно.

Посьлідними часами деякі з його акці нерних институций через загальний кризис у Росиї під'упали й у Алчевського не постачило енергії як сьлід підтримати діла своїх рук. Де-ж хто каже, що і грошей в його не постачило на підкупи кого сьлід... Він кинув ся до министра фінансів де Вітте за запомогою. Він поїхав до його безпосередно, як робив те вже нераз і — кажуть — прохав у його на який там час позичити з державного банку вісім міліонів рублів. Але министер йому відмовив в тому нарешті ще й гостро, хочь Алчевському, кажуть, всі його ранійші обертаня до министра коштували вже більше як вісімсот тисячів рублів!... Кажуть, що Вітте цим разом посварив ся навіть ревізиею всіх институций, які суть під рукою Алчевського, або-ж... або ж..., але Алчевський не мав вже того »або ж« і мусів, повертаючи ся від Вітте самохіть підкинути ся під колеса потяга. Алчевського перерізало на двоє. Але з пять годин ще він животів і вмер у великих муках. Жінці і членам своеї родини він все таки залишив неаби яке майно і грішми і всім.

Олекса Алчевский і його жінка Христя, будучи ще убогими, палко спізнавали себе дітьми України і лічили себе патриотами навіть. Чим же більше богатіли вони, тим все більше і більше забували хто вони є, а нарешті то хиба інколи тільки приходили до памяти об тому. Взагалі-ж задля України Алчевський як є нічого не зробив, коли не лічити того, що декілька разів від своїх міліонів він було вихав то тому, то інчому причепі землякові яку сотнягу, або й дві рублів задля якого небудь українського діла, та й прохаючи ніколи нікому не казати про те, що він дав, щоб як небудь уряд не довідав ся-б про його те нелеґальне добродійство. Жінка ж Алчевського Христя то задля мамони тієї, що зветь ся славою аж лиха ось якого по всяк час коїла, та й коїла українському народови: Вона позасновувала безліч шкіл московських й у місті Харкові і по всіх маетках, копальнях, та фабриках, та й московщила ними дітей українських. Вона повидавала книжки »Что читать народу«, в яких доводить, що нам нещасний, темний, темний, аж сьліпий селянин буцім то добре тяме в оригіналі Пушкина, Достоевського, Тургенева, Ґарціна й інчих, навіть Шекспіра в московських перелекладах. Уряд дуже за ті досьвіди ухопив ся і впевняеть ся і всіх впевнюе на основі тієї книжки Алчевської, що ми один народ і що рідної мови нашої нам зовсім непотрібно знати.

Перед смертю Алчевський привіз з Петербургу гарний бюст Шевченків мармуровий, який йому обійшов ся 1000 рублів. Він його поставив у садку свойому, який оточуе навколо гарний його харківській палац.

Взагалі-ж Алчевський був ще що найкращий з наших міліонщиків Українців. Діти його радо згожують ся, що вони Українці і навіть вміють балакати по українському. З цього боку то Алчевського не можна і зрівняти з яким небудь Харитоненком, або Терещенком, які ображають ся навіть невимовно, коли хто їм скаже, що вони Українці. Нагла смерть така самохітна Алчевського невимовно розгнівала всю його родину і навіть жінка його не схотіла бути і не була на похованках його, коли його з великою шанобою привезли з Петербургу в Харків. Через серце ж до його і поховали його діти у щонайдальнійшому куткові кладовища, там саме, де ховають тільки убогих людей.

Українець.

Зъ Edmonton, Alta, Canada.

Львôвска капитула надôслала богато молитвословôвъ та иншихъ книжокъ до моленя на жадане французкихъ місіонерôвъ, именно на жадане французкого езуита именемъ Лякомбъ, котрѝ то книжки французкѝ місіонарѣ сховали и свѣту не показують. Кôлька маленькихъ книжочокъ появилось межи рускими дѣвчатами и то не надовго, бо вôдобрали на слѣдуючій тыждень. Книжки находять ся въ стайни, (где езуиты тримають свои конѣ), не видять свѣта божого вже два мѣсяцѣ и терпять образу та понижене вôдъ меншихъ сотворѣнь якъ Єзуиты.

Пытаемось львôвскои капитулы, чи се старане ся о місію въ Канадѣ? Чи се боронене свого руского обряду? Чи свого народа та его просвѣты? Чи се уся помôчь, що вы думаете подати канадійскимъ Русинамъ, котрѝ ся такъ довго на васъ тяжко напрацювали та наголосовали на всякихъ панôвъ, котрѝ за рожнѝ вашѝ обѣцянки поробили васъ прелатами та другими достойниками? Чи се вся заплата за тѝ горячѝ слезы, що народъ проливъ за своею вѣрою, котру обѣцялисте заступати и доси обѣцяете? Чи такъ додержуете слôвъ своихъ и обѣтницѣ, котрѝ бѣднымъ еміґрантамъ говорили вы въ дверяхъ церковныхъ при вôдъѣздѣ до Канады? Правда, що говорилисте устами, але въ серци вашôмъ то було ось що: Иди хлопе проклятый на зломане головы, коли не хочешь на насъ робити!

Чи вы не знаете панове архи-пралаты, що тысячѣ народу въ Канадѣ называе васъ циганами та брехунами, людьми, котрѝ не вмѣють дотримати обѣтницѣ, а ще красше благословять васъ тутъ, якъ вы благословили ихъ, коли они выбирались до Канады?

Французкѝ езуиты тримають вашѝ книжки, тѝ книжки, котрѝ вы выслали для руского народу на пôддержане вѣры, знаете где? — у стайни! Майже у такôй самôй, якъ Йсусъ Христосъ народивъ ся, тôлько що не въ Вифлеемѣ лишь у Едмонтонѣ. Прійдѣть горячѝ заступники руского народу та поклонѣть ся той стайни, позбирайте свои книжки та проповѣдуйте науку Христову лучше якъ до теперь проповѣдальсте.

М. Ґовда.

Зъ Sifton, Man., Canada.

Зъ кождымъ рокомъ нашѝ Русины въ Канадѣ що разъ то лучше пôдносять ся на ноги; ґаздôвства ихъ мôцнѣють, зачинають подавати собѣ руки єдности, зачинають думати о просвѣтѣ, будують школы, церквы и т. д. Можна надѣяти ся, що незадовго взросте ихъ орґанізація и доведуть иншимъ народамъ, що потрафлять щось бôльше зробити. Тымчасомъ всьо мусить ити поволи, понеже бôльша часть нашихъ Русинôвъ приѣхала до Канады безъ гроша. Однакъ нашъ Русинъ щирый робôтникъ, потрафить вытревати въ всѣмъ и зарадити собѣ на будучность, а тымъ бôльше, если пôзнавъ, що тутъ не звязаный кайданами правъ, якъ въ Галичинѣ. Галичина справдѣ посѣдае на роздачу вжь задосыть тои просвѣты, але що-жь, коли она гдесь дуже великимъ каменемъ привалена и жовтѝ ковнѣры недопускають бѣдного робôтника та рôльника навѣть заглянути тамъ, где та просвѣта знаходить ся. Тутъ въ новôй земли кождый може мати вôльнѣйшу думку, смѣлѣйшій крокъ, а если сего дочекалисьмо ся, тожь найважнѣйшою рѣчею есть, щобы межи нашими Русинами знаходила ся школа и постарати ся о такого учителя, котрый бы мôгъ удѣляти родимого языка, а такожь потрафивъ учити и по анґлійски. Кольонія Сифтонъ власне о тое всьо постарала ся. Кромѣ Сифтонъ е вже кôлька другихъ школъ, где учать рускѝ учителѣ. Побудовали ту также и кôлька церковь при кождôй есть завязаный комітетъ церковный, а именно на Сифтонѣ:

Горза П., пред.; Грушовскій Пр., заст.; Григорчукъ П., кас; Мазурикъ В., заст.; Цѣхоцкій В., секр; Брацукъ Вас., заст.

Такъ само есть основаный комітетъ на Фишъ Риверъ: Басараба О., пред.; Саламонъ Пан., заст.; Иващишинъ П., кас.; Котлярчукъ Ф., зас.; Коникъ Пе., секр.; Корыловичь И., заст.

Єсть побудованыхъ много иншихъ церковь, о котрыхъ пôзнѣйше скажу. Повызшѝ двѣ громады прилучили ся до Товариства рускихъ церковныхъ громадъ въ Спол. Державахъ и Канадѣ. Незадовго заложеною буде ту въ Сифтонѣ и читальня руско народна, о що старае ся тутейшій учитель В. Цѣхоцкій, про котрого донѣсъ до »Свободы« якійсь злобный чоловѣкъ пôдшившись пôдъ О. Галущака, що буцѣмъ то вôнъ повѣсивъ ся.

Ц. В.

СПРАВЫ „Р. Н. СОЮЗА.“

Хотячѝ приступити до „Союза“ най посылають вступне и мѣсячне до касіера:

Alex Shlanta,
Postmaster.
MAYFIELD, PA., Lack. Co.

И увѣдомлять секретара пôдъ адресою:

D. D. Pyrcz,
P.O. Box 355,
OLYPHANT, PA., Lack. Co.

Хто бы бувъ покривдженый вôдъ котрого зъ урядникôвъ »Союза«, нехай пише до предсѣдателя:
REV. A. BONCHEVSKY, 10 May str.
Ansonia, Conn.

Въ мѣсяцю Юнію б. року приступили до „Р. Н. Союза“ слѣдуючѝ новѝ члены:

	Число въ гол. книзѣ
Yonkers, N. Y.	
Ямбра Юрій	1098
Бѣгупякъ Микола	1090
Scottdale, Pa.	
Мигаль Стефанъ	1962
Irwin, Pa.	
Марковичь Михаилъ	852
Спôльникъ Иванъ	856

Mt. Carmel, Pa.		Elmira Heights, N. Y.	
Гроянъ Мих.	460	Курила Волод.	1998
Мигалинъ Павло	462	Whitney, Pa.	
Pittsburg, Pa.		Залена Юрій	386
Гибай Иванъ	1802	Sayre, Pa.	
Куликъ Лука	1803	Морехъ Катарина	891
Крупа Андрѣй	1803	Simpson, Pa.	
Климковскій Александ	1804	Сливиньскій Станиславъ	1842
Passaic, N. J.		Auburn, N. Y.	
Жумаръ Андрѣй	147	Фикъ Кондратъ	.707
Ванцьо Микола	147	Команецкій Василь	707
McAdoo, Pa.		Olyphant, Pa.	
Копій Иванъ	388	Пригода Юрко	32
Хваликъ Федоръ	396	Mayfield, Pa.	
Гриновскій Михаилъ	397	Коропчакъ Викторъ	28

Справоздане касове „Р. Н. Союза“ за мѣсяць Юній, 1901.

Ansonia, Conn. Братство св. Петра и Павла	$25.45
Aubarn, N. Y. Бр. св. О. Николая	10.30
Belle Vernon, Pa Бр. Пр. Богородицѣ	31.83
Buffalo, N. Y. Бр. св. Іоана Хрестителя	17.33
Breslau, Pa. Бр. св. Андрея	12.60
Charleroi, Pa. Бр. Сошест. св. Духа	53.55
Eleonora, Pa. Бр. св. Арх. Михаила	——
Glen Lyon, Pa. Бр. св. Петра и Павла	11.45
Homestead, Pa. Бр. св. Арх. Мих.	7.03
Irwin, Pa. Бр. св. Мих. Арх.	13.62
Jessup, Pa. Бр. св. Петра и Павла	16.58
Jersey City, N. J. Бр. св. Петра и Павла (май)	113.36
Lansford, Pa. Бр. Пр. Богородицѣ	——
McAdoo, Pa. Бр. Покр. Пр. Богородицѣ	70.00
Mayfied, Pa. Бр. св. Кирила и Методія	37.65
„ Бр. св. Іоана Хр.	50.59
„ М. Р. Н. С.	39.59
Mt. Carmel, Pa. Бр. св. Димитрія	58.25
„ Бр. св. Петра и Павла	41 00
Mahanoy Plane, Pa. Члены	——
Northampton, Pa. Бр. Пр. Богородицѣ (май)	64.95
Old Forge, Pa. Бр. св. О. Николая	6.50
„ М. Р. Н. С. (апр. и май.)	6.04
Olyphant, Pa. Бр. св. Іоана Хр.	112.42
Pittsburg, Pa. Бр. св. О. Николая	250.70
Бр. дѣвоче	——
Priceburg, Pa. Бр. св. Василія Вел.	40.17
Passaic, N. J. Бр. св. О. Николая	20.88
Rhone, Pa. Бр. св. Спаса	17.45
Sayre, Pa. Бр. Благовѣщеня Пр. Бог.	6.14
Scottdale, Pa. Бр. св. Іоана Хр.	10.10
Shamokin, Pa. Бр. св. Йосифа	12.28
„ Бр. св. Кир. и Мет.	——
Shenandoah, Pa. Бр. св. Арх. Мих.	42.41
St. Clair, Pa. Бр. Пр. Богор.	37.32
St. Louis, Mo. Бр. св. Арх. Мих.	48.83
Soldier, Pa. Бр. св. Арх. Мих.	——
Scranton, Pa. Бр. св. Илiи Прор. (May & June)	42.53
Syracuse, N. Y. Бр. св. АА. Петра и Павла	——
Simpson, Pa. Бр. св. Василія Вел.	36.98
Trauger, Pa. Бр. св. Петра и Павла	——
„ Бр. св. Іоана Хрестителя	45.89
Troy, N. Y. Бр. св. О. Николая	——
Waterbury Conn. М. Р. Н. С. (май и юній)	16.06
Whitney, Pa. Бр. Трехъ Святителей	18.37
West Pawlet, Vt. Бр. Покр. Пр. Бог. (май)	17.12
Yonkers, N. Y. М. Р. Н. С.	38.30
New York, N. Y. В. Саричъ	2.50
Cleveland, O. Т. Сѣракъ	2.80
Centralia, Pa. Т. Кашицка	2.10
Pottstown, N. J. Ткачь Анд.	2.50
Г. Роздѣльскій (Scranton, Pa.)	2.10
Иванъ Горощакъ (Irwin, Pa.)	2.10
Разомъ:	$1515.72
Было въ касѣ	$12295.88
Доходъ въ Юнію	1515.72
Всего доходу въ Юнію	$13811 60
Розходъ въ Юнію	1538.81
Остае въ касѣ	$12272.79
Зъ того депозитôвъ	$2863.54
Фондъ желѣзный	8374.88
Фондъ розпорядимый за Юній	$1034.37

Въ справозданю за мѣсяць Май мыльно подано суму доходу, бо замѣсть $1802.98 было надруковано $1705.70.

УВАГА: П. П. мѣсячні секретарѣ зволять на будуче посылати повѣдомлени мѣсячні рôвночасно такъ до касіера якъ и секретаря. Дальше всѣ м. секретарѣ повинні стосувати ся стисло до § 42. статутôвъ »Р. Н. С.« т. е. посылати грошѣ до гол. касы »Р. Н. С.« реґулярно каждого мѣсяця найдальше до 14 днѣвъ по мітинґу.

Д. Ничь, секретарь.

НОВИНКИ.

— Памятайте на »Руско-Народный Домъ Еміґраційный въ Америцѣ« и высылайте жертвы до касіера надъ адресою: Mr. Lazor Strotiak, 42 Washington st. Yonkers, N. Y., а заразомъ увѣдомлять о томъ секретаря подъ адресою: Mr. K. Kirczow, 140 Essex St., Jersey City, N. J.

— Бакциль рака, себто живоника, що черезъ неи повстае и ширить ся та страшна хороба, вôдкрывъ нѣмецкій лѣкарь Шіллеръ.

До школьного фонду вплынуло:

Зъ пушки въ приходскомъ домѣ въ Ansonia, Conn.	$3.60
Банкова лихва вôдъ 1. янв. до 30. юнія с.р.	3.00
Разомъ	6.60
Вже квітована сума	196.40
Фондъ школьный з днемъ 30. червня выносить	$203.00

Не забувайте на сей фондъ! Черезъ пару центôвъ на рôкъ нѣхто не збѣднѣе. Якъ бы ¼ міліона Русинôвъ, що жіе въ Сполуч. Державахъ, дали лишь по центѣ, то вже була бы гарна сума!

Ант. Бончевскій, касіеръ.

Осторожно зъ „славностями“!

Дня 30 мая с. р. была велика »славносць« въ Punxutawney, Pa. Айрискій епископъ зъ Erie посвятивъ о. Іоану Сабовому олтарь, за що, якъ кажуть люде, доставъ епископъ $100.

Дня 30. мая с. р. зладивъ велику посвячанку въ Нортгемптонѣ о. д-ръ Д. Д. Поливка.

Дня 9. юнія с. р. »потрималъ« посвячанку въ Питсбурґу превелебнѣйшій господинъ о. Ст. Яцковичь.

Въ мѣсяць по тыхъ славностяхъ о. Іоанъ Сабовъ мусѣвъ пôйти зъ Punxutawney, Pa. и удавъ ся до Питсбурґа; о. Ст. Яцковичь мусѣвъ пôйти на грибы (ажь до мадяр-орсаґу), а о. Поливку ажь на прозьбу о. Дамяновича приняли на Duquesne (безъ McKee port).

Осторожно зъ славностями »превелебні« панове, бо будете мусѣли муфовати.

— **До** 7. Юлія звидѣло все-американьску выставу въ Buffalo, N. Y. 1,799.868 людей.

— **Всѣхъ** готельникôвъ въ Спол. Державахъ е 206.000. Найбôльше ихъ е въ стейтѣ Ню Йоркъ.

— **Конґресъ** реліґіи вôдбувъ 7 ый рôчный мітинґъ въ Buffalo, N. Y. Юнія 26—30. Цѣлею его — злучене реліґійныхъ орґанізацій и людей въ гадкахъ и праци.

— **Д-ръ** А. Ковалевскій, професоръ зоольоґіи въ императорской академіи наукъ въ Петербурґу, выбравъ ся до Америки, щобы обзнакомити ся добре зъ політичными и выховавчими условіями въ Спол. Державахъ.

— **Минувшого** тыждня вôдбулась въ Скрентонѣ квартальна конвенція Сполученыхъ Углекопôвъ першого-округа. Радили за 5 днѣвъ, однаково-жь кромѣ выбору урядникôвъ, важного не врадили нѣчого. Слѣдуюча конвенція вôдбудесь въ Вилксбері въ Грудни сего року.

— **„Просьвіта Бобрецка“**, невеличка часопись народна, що стала недавно выходити въ Галичинѣ, коштуе на рôкъ одну корону. Грошѣ треба посылати на адресу редакціи „Пр. Б.“ въ Водникахъ, поч. Старе Село.

— **Поименный** списъ членôвъ руского братства Пр. Богородицѣ въ Травґеръ, Па. (ч. въ »Соединенію« 21.), котрі (якъ загально було вже оголошено въ справозданю касовôмъ въ 27. ч. »Свободы«) надôслали на Р. Н. Дôмъ Еміґрац. квоту $43.50, а зложили по 50 цнт. слѣдуючі:

Веч. о. М. Балогъ, Ив. Фариникъ, П. Грицъ, Ив. Гардый, Пр. Рончковскій, Ив. Матей, Дм. Смеречнякъ, Йос. Улічный, М. Василів, Пв. Гадзѣма, М. Драбъ ст., Ив Кашовскій, М. Варґа, П. Ціґашь, Ив. Бованковичь, И. Грицко, И. Гринда, Йос. Валько, П. Пѣляръ, В. Блажко, М. Теплый, М Пѣляръ, Ив. Бодновичь, Ив. Мацей, М. Мацей, П. Мацей, П. Роздошь, И Сутякъ, И. Дошпакъ, А Гагула, Я. Мацюшко, А. Фейеделямъ, М. Бованковичь, Т. Спирко, И. Лукачь, М. Баранъ, И. Лабуда, А. Ващанъ, М. Новакъ, И. Теплый, М. Незбала, Іоак Копцьо, П. Глива, А. Софранко, Я. Кузма, Ст. Зитняръ, М. Сѣнчакъ, Мат. Маґера, В. Ґривна, М. Драбъ мол., Юр. Присташь, Д. Андрей, Ю Качмарикъ, И. Качмарикъ, П. Полко, И. Петраничь, М. Какошь, Ю. Маерчакъ, М Онуско, Ст. Хиракъ, М Мураръ, И. Олейникъ, Ад. Брозѣньскій, С. Варґа, М. Червенякъ, А Дутка, И. Шафаръ, И. Брочковскій, И. Сутякъ мол., Н. Опуско, В. Кузденій, М. Сѣкора, А. Колешаръ, Фр. Ракацкій, Сим Гернаґа, Вал Андрей, М. Шафаръ, Йос. Лукачь, Ив. Косарикъ, Ив. Юрпакъ, П. Чатъ, М. Гриндякъ, Ю. Бѣлпухъ, В Шафаръ, Ст. Шафаръ, Ю. Бодайло.

Списъ зъ братства св. Петра и Павла въ Травґеръ, Па. буде оголошеный въ слѣдуючôй »Свободѣ«.

К. Кирчôвъ, секретарь.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІИ.

„Пр. Бобр.“ — Галичина. — Числа I. и II. дôстали. Може новинка умѣщена въ симъ числѣ причинить ся до заспокоеня Вашои цѣкавости. Адресъ о. Н. Northampton, Pa.

А ДІД НЕ БРЕХУН!

(З типів українського села.)

Росповідочок

Написав для „Свободи“ Олександер Катренко.

Панотець великого села Богородишного живе у церковному будинкові не рік і не два вже, а більше десятка літ. Біля будинку, позад його зараз, е у панотця і садочок вишневий, та величенький, та гарний же: густий, та роскішний! За садочком-же зараз е ще й огород і баштанець маленький в огороді тому, а межи деревами садка ще й пасіка стоїть панотцева.

Якось одного дня літком сидить собі панотець у садочку на ослінці в холодочку, та і поглядае на рай божий навколо себе, на все свое те добро, а нарешті то і замислив ся він, бо-ж стало йому на думку, замануло ся йому ласе бажане: як би то воно було мило, дума він, як би то було любо, коли-б замісць оттієї глухої, негарної стінки будинку, що дивить ся вона у садочок, та була-б повіточка диким виноградом опповитая. І сидів би я отце в тій повіточці, а то ще і краще, лежав би навіть в ній, та і поглядав би відтіля, пильнував би от таким робом, втішаючи ся, любуючи ся і на вишеньки ці, і на пасіку свою і на все! Еге! Там би що ранку і вечора і чай би я пив, там би я і вечеряв би і обідав би і часопись „Ниву“, як одержить ся вона, переглядував би, та перечитував би! Окрім того і завитав би хто до мене коли, то і погостювати там кождого аж ось як не як гарно-б було, бо-ж і на повітрі вільному і під покрівлею! Роскіш, та й годі! І невимовно панотцеви закортіло всього такого. ‚Треба буде“ — покладае він, там-же таки все сидячи, „біля діда, титаря свого і так і сяк заходити ся, та й упрохати його збудовати мені ту повіточку на громадський кошт, мічю парафиян.“ По тій думці панотець, не гаючи ся, а того-ж таки дня у вечері запрохав до себе діда титаря буцім так задля бесіди тільки, а межи інчим почастував він його навмисне ось як не як, не в приклад краще ніж по всяк час: окрім горілочки дід тоді покоштував у панотця і наливачки давної і винця того, що панотець по всяк час задля панів гостей переховував. Нарешті-ж й нумо панотець діда упрохувати об свойому:

— Знаете що діду? Зробіть мені оцю ласку, а я вже задля вас так все що мочі моеї. Я за вас, за вашу грішну душу цілий рік що служби особисто Богови молити-му ся, та так молити-му ся, як за рідного свого не то що!..

Дід і роскис! Випивка на його дуже поділала, а обіцянка та попова те-ж не пропала марно і він тоді радий був панотцеви зробити все.

— Добре! — Твердо пообіцяв ся він. — Добре! зробимо!

З тим вони і розійшли ся тоді.

Було це у літку, як я вже й казав, але променуло вже і воно, променула й осінь вже, а дід наче і забув зовсім про свою ту тверду тоді обіцянку. Якось нагадав панотець йому, а той у відповідь: Та чого ви турбуете ся? Адже-ж сказав, пообіцяв ся вам, що зробимо, то й зробимо! Брехуном вже перед вами не стану! Знов дід твердо відповів і знов панотцеви залишило ся одно, що ждати і сподівати ся. Але проминула ось і зовсім вже осінь, випав вже й сніг, вдарили морози, настигла і справедлива зима, а дідова тверда обіцянка, здало ся попови, те ж замерзла. »Обманюе гемонський дід, даремно воде!« Поклав собі панотець. Ось вже і Різдво на дворі, ну, тут вже піп яку-б то не було і надію загубив зовсім, бо-ж і справді яка ж зимою, та ще різдвяними морозами можлива була б бути робота, коли в глухій же стінці треба було з теплої хати на двір двері і двое вікон прорубовати!

Коли ось у вечері до панотця завитав і дід титар, Різдво святкуючи, посидіти, бач. Він прийшов гостем до панотця. Напили ся вони гербати, побалакали про всячину, а опісля за пряженою ковбаскою, випили вони звичайно і по чарці, та й по парці, певно було у них і по третій, а може й ще по якій, і штовхнула тоді панотця недобра година закинути дідови і про його ту давню обіцянку:

— А памятаете ви діду, як я вас прохав об повіточці?

— Памятаю!

— І то памятаете, як ви пообіцяли ся мені?

— Пообіцяв ся!

— І казали, що брехуном не станете передомною?

— То що?!

— А повіточки немае?...

— Немае!

— То як-же воно тепер і буде з вами?!

— Як як буде?! Так я брехун виходе у вас перед вами!? Га!?

— А я не знаю, я не кажу того, дивіть ся сами, вам власно краще те видко.

— Ага! Ну, так добре ж! Добре! побачимо!

Поцім підвів ся наш дід і грізно випрямив ся на ввесь свій зріст.

— Побачимо! Добре-ж!

Промовив він ще раз і по мові тій за шапку, та й геть з хати, не попрощавши ся навить.

Проминуло вже і з пів години, як дід пішов від панотця. Впродовж того часу панотець добре сам собі і попосьміяв ся з дідового серця, що той пак так розгнівав ся, що навіть пішов і не попрощавши ся. »Підпив, бач!« поклав панотець, та ще через яких пів години і забув вже він про його.

Коли ось несподівано двері раптом росчинили ся і, як завірюха, в них влетів дід, та ще й з сокирою в руках! Панотець, побачивши таке, невимовно перелякав ся! Аж в души в його все похолонуло. »Пяний, розсердив ся! з сокирою! як торохне, вбе!« Митьтю мельконуло у панотця в голові. Та й не диво, що він так і подумав, бо-ж і страшним-же здавав ся на погляд тоді дід: розлютованим, роздраченим він був!

Дід же тоді на панотця і не дивив ся, буцім то того і не було зовсім в кімнаті, він прямісінько до стінки кинув ся і гуп! об неї сокирою зо всього розмаху, зо всієї мочі своеї! А дід був собі на силах ще дуже кріпеньким. Гуп він в одному місцеві стінки, гуп ще і в другому вдруге, гуп і в третьому втрете! Гупае, та ще і промовляе сам до себе:

— Оце двері будуть, оце й вікна, оце одно воно буде тут, оце й друге!...

Понамічав, бач, попереду, а потім і почав вже рубати стінку зовсім, не шуткуючи, як сьлід, глина, та тріски тільки на всі боки летять! Рубае, та й рубае, скажено рубав він тоді, а нінавіщо а й нінакого не звертаючи і наймалійшої уваги.

Піп спантеличив ся, згубив ся. Стоїть він, ноги і руки розскарячив, рота роз'звив, очи витріщив здивовано, та й тільки всього, що дивить ся мовчки на діда з його роботою тіею незвичайною. А дід з дверима то вже і до краю доходе: от, от вже швидко, як е, справедлива дірка на двір буде. Тоді тільки панотець трохи схаменув ся, як прибігла його паніматка, почувши того незвичайного грюкотіня, що наробив дід. Прибігли і попенята, прибігли і наймит з наймичкою. Всі позбігали ся і всі дивлять ся на діда, нічого не второпаючи. А дід все сопе, хека, та руба й руба собі що мочи. Схаменув ся, кажу, панотець, та тоді до його:

— Діду! діду, що-бо ви робите?! Пострівайте-бо, покиньте, бо де ж я з родиною діну ся, де буду жити?! На дворі-ж різдвяний мороз аж тріскотить, померземо-ж!

А дід йому, рубаючи:

— Кхе! Не ваше діло! Не мое діло! Кхе! Гуп!

— Діду! Змилосердьте ся! Діток моїх, жінку пожалкуйте!

Просить вже його панотець, благае. А дід йому, не з'упиняючи ся таки, знову: — Дааарма! Кхе! І піп нехай замерзне, кхе! і попадя нехай замерзне, кхе, і попенята всі нехай померзнуть, а дід нехай брехуном не буде! Кхе! Сказав, що буде повітка, то й буде!

Та й знов бубух він, тай бубух собі.

З добру годину от так дід бубухкав все, та хекав і нічого з ним не можно було і зробити, щоб його спинити. Попрорубовав він дірки, де на його око повинні були бути двері і вікна та і пішов тоді собі геть до дому. Наробив він такого панотцеві Різдва тоді, що той не знав, що йому его в Бога і діяти. Але четвертого дня сьвяток де і взяли ся, зібрали ся зо всього села теслі, тут-же і дерево потрібне, як в казці, уродило ся через день, два, три повіточка попови, як там наче і зроду вона була, виросла. Покрівлі на ній тільки і бракувало ще. От тоді тільки прийшов дід до панотця і веселенький такий собі, раденький, та і каже йому, питае:

— А що? Брехун я старий тепер, чи ні?

— Та ні, ні, але і наробили-ж ви мені!...

— Чого? Адже-ж не померзли з паніматкою і діточками? Адже-ж викрипили трохи?

— Та викрипити то викрипили, але все-ж таки погано було. Краще б було, як би ви оттак в осени, або літком би, а то нехай би вже і до весни!

— Еге! До весни! Так то так, а до того часу то дід все брехуном би був? Це одно, а вдруге то і по весні і літком і в осени людям і ніколи буває, а зимою та ще сьвятками, то бач, і саме добре, гуляючи. Ви кажете, що я брехун, а я давно вже наміряв ся, ще з початку зими був хотів тее, але якось ніяково було вас самому від себе холодом турбувати. Коли-ж ви сами вже довели до краю, що, бач, дід перед вами брехун, зачепили, бач, мене боляче, то я, признати ся радо того і причепив ся. Та от-то розсердив ся, розгнівав ся, та й зробив, бач, все як сьлід по господарському! От тільки що не вкрив, але то дарма, то діла тепер вже не богацько, вкриемо і весною!

Каже гемонській дід, та й сьміеть ся, та так же сьміяв ся він щиро, що панотець хоч би і бажав не покидати сердити ся на його, так не зміг того, а й власно до його засьміяв ся.....

Где суть?

Ив. Рончковскій	бувъ въ	N. Braddock, Pa
Ив. Голіпатый	„ „	Rosthern, Sask.
Ив. Танасійчукъ	„ „	Ranchvale, Man.
Д. Кравець	„ „	Stuartburn, Man.
И. Дутчишинъ	„ „	Sifton, Man.
Н Ченецкій	„ „	Honolulu, H. Isl.
Гр. Дрогомирецкій (Петра)	„ „	Pleasant Home, Man.
Н. Сапоцкій	„ „	Shenandoah, Pa.
Ал. Федорчакъ	„ „	Pittsburg, Pa.
М. Скирпанъ	„ „	„
Н. Каганъ	„ „	Tyler, Pa.
Вас. Малинякъ	„ „	Mt. Carmel, Pa
Ф. Бельскій	„ „	Kewanee, Ill.
И. Кочанъ	„ „	Trenton, N. J.
Т. Піртель	„ „	Brooklyn, N. Y.
Гр. Пацалатый	„ „	Elisabeth, N. J.
М. Пуховскій	„ „	Warehouse Point, Conn.
А. Дошна	„ „	Jersey City, N.J.
В Коваль	„ „	„ „
Miss A. Капелюхъ	„ „	„ „
К. Урбанъ	„ „	„ „
А. Урда	„ „	„ „
Ф. Симбаленко	„ „	Clift. Heights, Pa.
Ив. Ревука	„ „	„ „
И. Вандзѣлякъ	„ „	Carnegie, Pa.
Л Гащикъ	„ „	Eleanor, Pa.
о. Станканинець	„ „	Duquesne, Pa.

Просимо о точні адресы сихъ людей — инакше мы не годні точно доручувати имъ нашои газеты.

Редакція.

— **Книжочки** парохіяльні въ добрôй оправѣ для вписуваня колекты мѣсячнои и другихъ жертвъ на церковь, можна достати въ редакціи »Свободы« по цѣнѣ 5 центôвъ за штуку.

Где суть?

Грицъ и Василь Русинко (Югасъ) родомъ зъ Нижныхъ Полянокъ, шарискои столицѣ, повѣту Свидникъ, Угорщина. Пôйшли до Америки 4 роки тому назадъ и не знати где ся обертаютъ. Голоситись на адресу:

JOHN KOSAR,
ENYON, PA., Lack. Co.

ВСЯЧИНА.

Що робить ґазета New York Journal?

Въ Сполученыхъ Державахъ ґазеты суть майже всемогучими панами. Свобода печати то есть таке право, що по ґазетахъ та книжкахъ вôльно писати всю правду хочь бы и на самого президента, есть причиною того, що ґазеты станули тутъ дуже высоко. Розумѣе ся, говоримо про ґазеты, выдаванѣ анґлійскою мовою.

Найважнѣйше мабуть мѣсце мѣжь щоденными ґазетами занимае New York Journal, що выходить въ Ню Йорку и печатае ся денно въ міліонъ двѣста пятьдесять тысячь примѣрникахъ. Въ самôмъ Великôмъ Ню Йорку и Джерзи Сити оденъ примѣрникъ на 14 до 16 сторôнъ друку коштуе цента, а на провінціи 2 центы. Властитель тои ґазеты зве ся W. R. Hearst и попри тôмъ выдае вôнъ въ тôмъ самôмъ напрямѣ двѣ другій ґазеты въ Чікаґо и Санъ Франсиско. Въ редакціи запотребовуе вôнъ якъ найздôбнѣйшихъ людей, розумѣе ся, дуже добре платныхъ, а майже по всѣхъ головныхъ мѣстахъ свѣта мае вôнъ своихъ кореспондентôвъ, що доносять ему повины телеґрафомъ.

New York Journal вытягае на верхъ всѣ свиньства урядникôвъ, выступае въ оборонѣ покривдженыхъ, а вже якъ стане-ся щось такого карыгôдного, чого навѣть поліція викрыти не може, то того доконае N. Y. Journal. Вôйну ишпаньско-американьску выкликала головно згадана ґазета. Всѣ новины зъ поля битвы мала перша такъ, що деколи навѣть секретарь вôйны информувавъ ся зъ неи. Коли повстали надужитя урядникôвъ въ доставѣ провіянтôвъ для америк. вôйска, згадана ґазета пôднесла такій крикъ, що президентъ мусѣвъ зарядити слѣдство и хочь нѣбы справу запитькано, але двохъ найвысшихъ урядникôвъ усунено. N. Y. Journal есть непримиримымъ ворогомъ »тростôвъ« и коли тôлько дѣе ся яка кривда населеню, не щадить заходôвъ, нѣ гроша, щобъ вдарити сильнымъ тараномъ въ могучихъ капіталістôвъ. Се ґазета, про котру можна сказати, що взяла собѣ монополь на оборону людей.

Пôдчасъ вôйны Бурôвъ зъ Анґлією властитель згаданои ґазеты выславъ до полудневои Африки молодого школяра, щобы той, въ имени шкôльнои молодежи, вручивъ Кріґерови, президентови Трансвалю, письмо симпатіи, що американьска молодѣжь симпатизуе зъ борбою Бурôвъ въ цѣли вызволеня ся зъ пôдъ анґлійскои опѣки. Сего зновь року редакція N. Y. Journal-а выслала трехъ молодыхъ людей въ подорожь вокругъ свѣта. Щобъ и другій школярѣ и взагалѣ молодій люде брали участь въ тôй подорожи, а слѣдячи за подорожуючими учили ся въ той способъ ґеоґрафіи, ґазета оголосила, що кождый, хто подасть въ приолиженю котрого дня и годины та въ котрôмъ мѣсяци молодцѣ подыбають ся, тій поѣдуть за дармо на выставу до Бофало. Треба знати, що тій молодцѣ повыѣжджали въ свѣтъ оденъ на всхôдъ а другій на захôдъ. Теперь зновь оголошено, що той, хто подасть точно день приѣзду назадъ до Америки и назвиско одного зъ тыхъ подорожуючихъ молодцѣвъ, достане 1000 долярôвъ. Се найбôльша нагорода, а суть ще поменшій. Въ той способъ сеся ґазета заинтересовуе не тôлько старшихъ, але и молодшихъ, и въ той способъ учить и выховуе своихъ читателѣвъ.

Ту навели мы лишь кôлька примѣрôвъ, въ якій способъ N. Y. Journal зацѣкавлюе собою людей, а такихъ способôвъ мае ся ґазета безлѣчь, а оденъ вôдъ другого цѣкавѣйшій.

Видко, що N. Y. Journal мусить мати вплывъ на читаючихъ, коли такій Ванамейкеръ, що мае найбôльшій сторъ въ Филаделфіи, заплативъ тôй ґазетѣ за цѣлорôчне оголошене 250 тысячь долярôвъ.

Такъ стоить американьска ґазета! Але ба-— та-жь она такъ стояти мусить, бо анѣ оденъ Американець не обôйде ся безъ ґазеты, вôнъ еѣ мусить читати щоденно, такъ великій якъ и малый.

А мы Русины якъ? Та якъ бы! Дехто боить ся письма якъ чортъ свяченои воды. С. М.

ЖЕБРАКЪ И ПАНОКЪ.

Жебракъ: — Вѣрте менѣ пане, що я часто иду спати голодный.

Панокъ: — Но и що зъ того! Я встаю зновь голодный кождого ранку.

ЗАРУЧИНЫ ПРИ ПОМОЧИ ЦИГАРА.

Въ Голяндіи есть звычай, що молодцѣ черезъ цигара старають ся о руку молодои. Если якій уподобае собѣ дѣвчину, то иде до дому еѣ родичѣвъ и пукае до дверей; коли ему отворять, просить огню, щобъ запалити собѣ цигаро. Если дôставъ огню, то за пару днѣвъ иде другій разъ и зновь просить огню. Коли и тымъ разомъ ему не вôдмовлять, то коли прійде третій разъ, то вже впускають его до хаты, представляють ему дѣвчину, котра сама вынесе ему цигаро и дасть огня.

ПРАКТИЧНЫЙ ЛѢКАРЬ.

— Но Маню, що-жь тобѣ записавъ твôй домовый лѣкарь?

Молода вдова: — Три разы денно поцѣлуй, ажь доки не выйду зновь замужь.

РОСІЙСКІЙ ЦАРЬ АЛЕКСАНДЕРЪ I. МАВЪ БУТИ РИМО-КАТОЛИКОМЪ?

Въ російскôмъ мѣсячнику »Русская Старина« Бѣлбассовъ твердить, що царь Александеръ I. бувъ потайкомъ перейшовъ на римо-католицизмъ и такъ само хотѣвъ, абы цѣла родина царска тое зробила. Въ 1822 р. въ тôй справѣ бувъ высылавъ до папы ґрафа Міхота, и хто знае, що було бы ся дальше стало, якъ бы смерть не була заскочила царя.

ЖИТЕ НА МѢСЯЦИ.

Професоръ Пікеринґъ твердитъ на пôдставѣ довголѣтныхъ досвѣдôвъ, що на мѣсяци жіють: рослины и звѣрята, однакъ людей тамъ, здае ся, нема.

— ЖУРБА есть великаномъ, бо може вырости за одну нôчь.

ЕСЛИ хочемо злапати щасте, то оно намъ утѣкае.

Щось цѣкавого!

Братство св. Володимира Вел. въ Ансоніи принимае въ сѣмъ мѣсяцю новыхъ членôвъ безъ вступного такъ самотныхъ якъ и женатыхъ. Памятайте на се братя Русины зъ Ансоніи, Дерби, Симоръ и околицѣ. 25

П. Ромцьо, секретарь.

Важне!

Сего мѣсяця принимае братство св. Арх. Михаила въ Elmira, N.Y. новыхъ членôвъ безъ вступного. Русины мѣсцевій и околичнѣ корыстайте зъ доброи способности! 25

Где есть?

П. Марія Борковска, зъ Сянока, въ Галичинѣ, що мешкала якійсь часъ въ Олифантѣ и занималась кравецтвомъ?

Редакція „Свободы."

Где есть?

Петро Ревилякъ, що бувъ за якійсь часъ у Монтанѣ, а 27. Августа минувшого року выбравъ ся до Shamokin, Pa. до свого брата Василя и вôдъ того часу не дае чутки про себе. Хто бы знавъ о нѣмъ, нехай пише на адресу:

VASIL REVILIAK, 248 6-th Str.,
Авг. 1. Shamokin, Pa.

На продажь

Бучерня и Ґросерня въ добрôмъ мѣсци въ Питсбурґу за тані й грошѣ! Можна заробити $30.00 на тыждень. Властитель хоче ѣхати до старого краю. Голоситись до редакціи »Свободы«.

УРЯДЪ БРАТСТВА Св. ПРОРОКА ИЛИИ въ SCRANTON, PA.

Демко Лешко председатель, М. М. Югасъ записникъ, Стеф. Масляръ касіеръ, Семанъ Чипакъ контрольоръ, Андр. Виляцкій секретарь. Листы адресовати до секретаря А. Виляцкого, Warren Str. No 8

Братство св. Петра и Павла въ Trauger, Pa.

Иванъ Червѣнка, председатель; Мацей Єндрекъ, мѣсто-предс.; Иванъ Гордый, секретарь, Box 7, Trauger, Pa.; Аладаръ Кужденій, записникъ; Петро Єленьовскій касіеръ.

Бр. св. О. Николая въ Troy, N. Y.

Председатель Пав. Рончковскій, заступ. пред. Анд Ксеничь; секретарь М. Бискупъ, касіеръ Петро Рончковскій, заст. кас. Пет. Бабякъ, контрольоры Фил. Гира, Ст. Рончковскій, Ив. Слишь. Секретарь „Союза" Петро Рончковскій.

УРЯДНИКИ БРАТСТВА Св. ІОАНА ХРЕСТИТЕЛЯ ВЪ TRAUGER, PA.

Ив. Фаринякъ, председатель; Ал. Семаницкій, мѣстопред.; Т. Ґривна, секретарь; М. Берецкій, касіеръ; контрольоры Д. Грицко и М. Ющакъ; дверникъ Пор. Подолякъ. Мітинґи вôдбувають ся кожду другу недѣлю по першôмъ въ гали церковнôй.

Урядъ братства св. Арх. Михаила въ Yonkers, N. Y. на рôкъ 1901:

О Вариха председатель, И. Щелецкій заступникъ, Варт. Дурнякъ секретарь, Титъ Дубецъ заступникъ, Анд. Драганъ касіеръ, А. Телехъ заступникъ, С. Радко контрольоръ; опѣкуны хорыхъ: Афт. Дубянскій, Иванъ Спякъ, И. Павелчакъ, А. Сивикъ. С. Скрипанъ дверникъ. Д. Фешь заступникъ, Г. Микулякъ капитанъ.

Урядъ братства Трехъ Святителѣвъ въ Whitney, Pa.

Ив. Сопчишакъ председатель, Ив. Вознякъ заступникъ, Спир. Горощакъ касіеръ, П. Завада секретарь, Анд. Шпрохъ писарь, Ос. Дзюрячко опѣкунъ хорыхъ. Вас. Кретъ дверникъ. Мітинґи вôдбувають ся кождои першои недѣлѣ по 15-ôмъ. Заложене 21-го февруара 1900.

БРАТСТВО Св. АА. ПЕТРА и ПАВЛА ВЪ ANSONIA, CONN

А. Горбаль, предсѣд.; Ф. Студентъ, заступникъ председателя; Г. Горбаль, секретарь, Box 320, Derby, Conn.; А. Пôдбережнякъ, касіеръ, К. Горбаль заст. кас., Д. Шкуратъ капитанъ, Т. Цѣркотъ оп. хорыхъ въ Ansonia, Яцко Качмаръ оп. хорыхъ въ Derby, Д. Сидорякъ дверникъ.

ЧИТАЙТЕ »СВОБОДУ«!